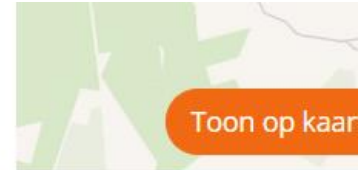

Katharenroute, onze tijdreis van mei-juni 2019 deel 2

Van St Papoul gaat het naar **Castelnaudary**

Contactgegevens:
Aire Camping-Car Park
Castelnaudary
Rue Arnaut Vidal, 11491
Castelnaudary, Languedoc
Roussillon [11-30-34-48-66]
Frankrijk
Tel.: +33183646921 | Email
contact@campingcarpark.c
| [Website camperlocatie](http://Websitecamperlocatie)

Vandaag geopend

GPS:
N 43.31410, E 1.94924

GPS : 43.314084, 1.949102 (dit is juist, maar gelukkig staan er toch een aantal bordjes om de juiste weg te wijzen...)

Au cœur de la ville et en bordure du Canal du Midi, l'aire CAMPING-CAR PARK est dotée de 14 emplacements herbeux et stabilisés. L'accès direct à la piste cyclable du canal facilitera vos balades.

Om binnen te komen koop je dus de Pass'Etapes ter plekke via de betaalautomaat. (hou bankkaart/visa en gsm nr bij de hand!.)

Mooie aangelegde plaats speciaal voor campers. Prima plek voor op doorreis. Vol is hier wel vol, dan gaat de slagboom niet om open om binnen te komen, alleen voor uitrijden. Op het parkeerterreinje (P) er voor kan je eventueel ook staan.

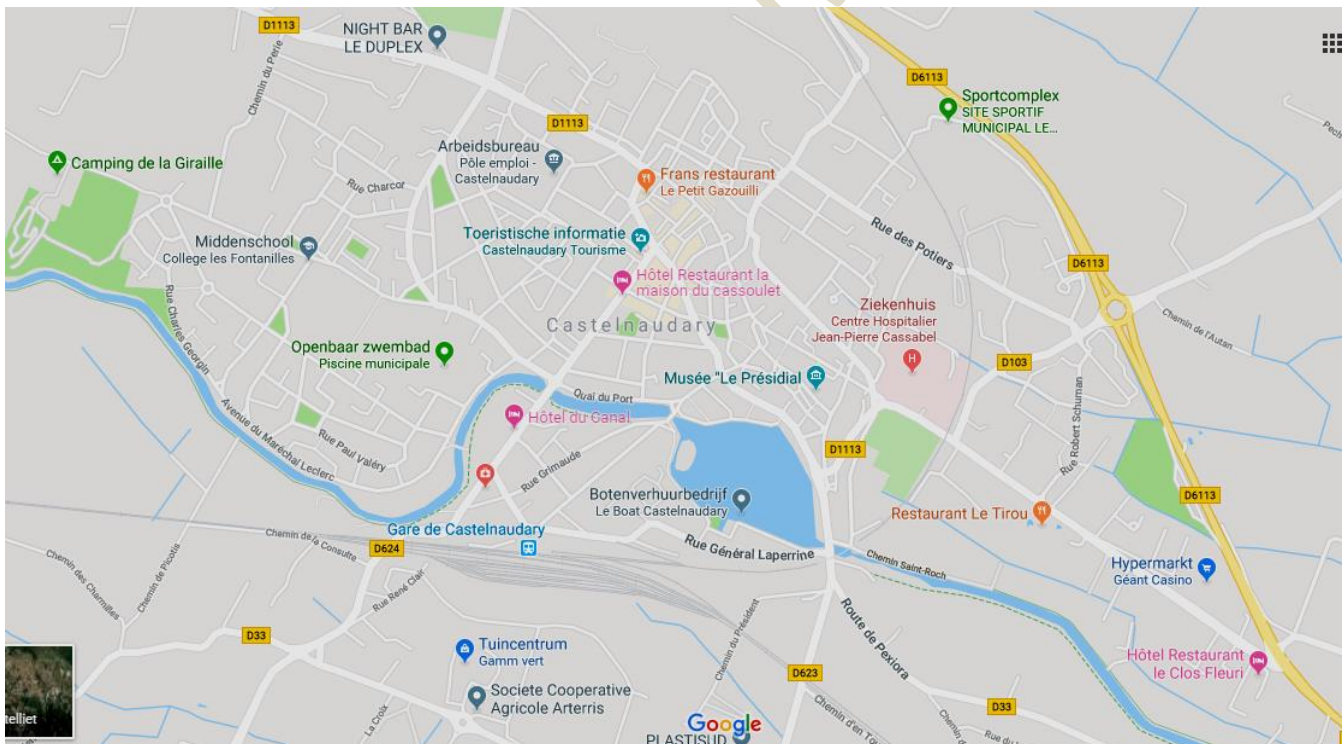

<http://www.ville-castelnaudary.fr/fr/tourisme/camping>

marché a lieu toute l'année le lundi de 8h à 13h, die missen we dus ook weer..slechte timing..**Place de Verdun** **Marché en plein air, Type de produits : Alimentation, boisson, etc.**

Het giet pijpestelen als we net na de middag toekomen. Het bezoeken van de stad, en de geplande fietstocht langs het "Canal du Midi".. zal voor later zijn.. als de zondvloed voorbij is..

Zaterdag is het gelukkig toch al droog als we opstaan. In de voormiddag gaat het naar het toerismebureau.. en naar de Spar er tegenover, voor inkopen voor het komende weekend. Na de middag vertrekken we voor een fikse wandeling langs het Canal du Midi.. Ik maak rechtsomkeer met Darko na een uurtje.. Tessy gaat nog een uurtje verder stappen.. En hoopt zo aan zowat een tocht van 20 km te komen.. Kwestie van op schema te blijven voor Bornem.

Zaterdagavond denken we er nog aan om nog een keer hetzelfde te doen op zondag.. maar de pijnlijke kuiten en knieën doen ons toch maar er van afzien.. en tegen zondagmiddag zijn we weer de baan op, richting Montsegur. Fanjeaux slaan we over.

Het kasteel van Montségur

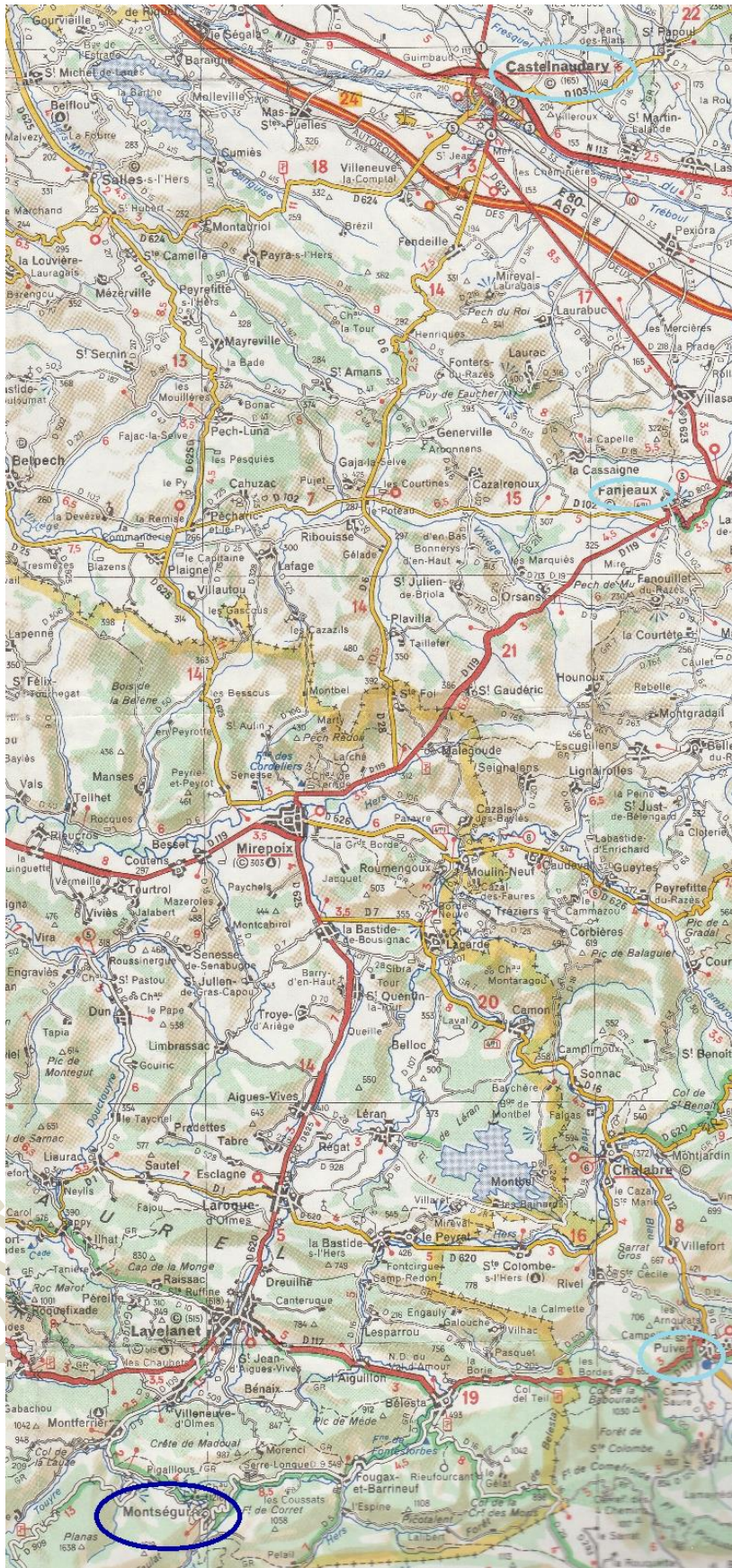
Op bevel van de Inquisitie stierven hier aan de voet van de berg in 1244 op de brandstapel zo'n 200 Katharen.

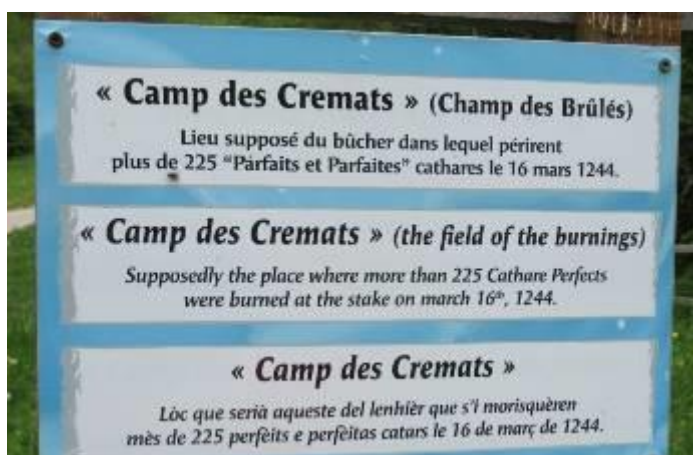
Het kasteel ligt op 1200 m. en is een ruïne. Alleen de buitenmuren staan er nog en de restanten van de verdedigingstoren.

Na 1 jaar beleg bezweek Montségur in 1244 onder een regen van stenen uit katapulten en andere slingerwerktuigen.

Het is bijna niet voor te stellen hoe deze vesting, die bijna onneembaarleek toch bezweek.

Wanneer men de tocht naar boven is begonnen, komt men voorbij het gedenkteken voor "de martelaren van de zuivere christelijke liefde ", een in steen gebeiteld eerbetoon aan gelovigen wier zoektocht naar een zuivere vorm van het christendom bijna 800 jaar geleden op de brandstapel eindigde.

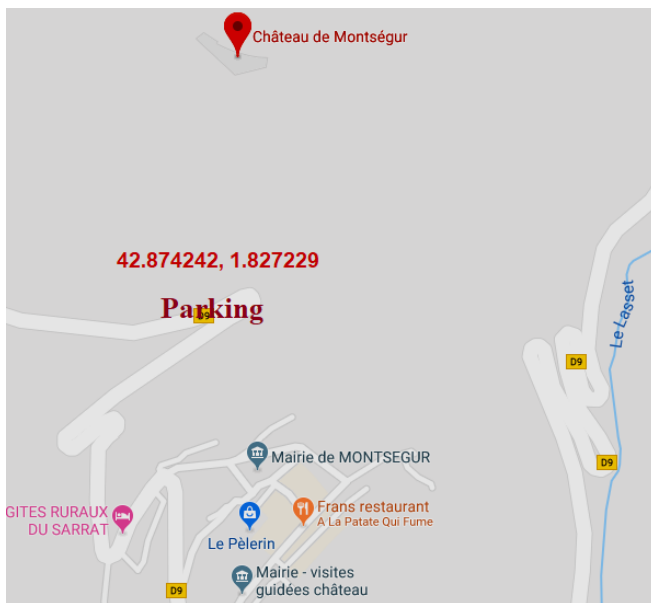

Na dit gedenkteken gaat het pad behoorlijk stijl omhoog, door los grint en ongelijke treden en rotsen. De klim duurt ongeveer een half uur en vereist goede wandelschoenen. Na een kwart van de klim staat het loket waar men een kaartje kan kopen.

De lastige tocht naar boven loont zeker de moeite, als men dwars door het kasteel loopt en dan van het schitterende uitzicht kan genieten.

Uit <https://www.france-voyage.com/frankrijk-toerisme/het-kasteel-montsegur-1542.htm>

De parking voor kasteelbezoek, is langs de D9, gps : 42.874242, 1.827229. Het is best een pittige klim..

Het kasteel van Montségur, symbool van het verzet van de Katharen, werd gebouwd in het begin van de 13e eeuw en was een toevluchtsoord voor heel wat Katharen die tijdens de Inquisitie werden vervolgd. De burcht werd het toneel van de tragedie van de "Prat dels Cremats", het veld der verbranden, nadat het na een tien maanden lange belegering door het koninklijke leger werd ingenomen in maart 1244.

225 Katharen die zich weigerden over te leveren, eindigden op de brandstapel. Het historisch en archeologisch museum, gelegen in het dorp Montségur, vertelt de geschiedenis van deze plek en van de Katharen doorheen een rijke verzameling voorwerpen afkomstig uit opgravingen die op de site van het kasteel werden gedaan.

MONTSEGUR Bronvermelding : <http://www.katharen.be>

Montségur... het is een magische naam geworden tot ver buiten de Franse grenzen. Wie zich aan de katharen interesseert heeft een bezoek aan deze citadel zeker op zijn programma staan. Maar ook voor de toerist zonder historische interesse is Montségur eigenlijk een must. De plek is van zo'n verbijsterende woeste schoonheid dat je er hoe dan ook stil van wordt.

Waarom is deze, eerder kleine burcht zo belangrijk geweest voor de katharen?

Omdat het de laatste vesting was waar de ketters zich konden ophouden? Nee, dat was Quéribus in de Corbières die pas viel in 1255, 11 jaar na Montségur. Toch is Montségur de belangrijkste van wat men de "kathaarse burchten" is gaan noemen.

Gedurende lange jaren was hier het geestelijk centrum van de religie gevestigd. In het begin van de 13e eeuw werd Montségur door Raymond de Péreille heropgebouwd op uitdrukkelijke vraag van de kathaarse geestelijkheid. Daar ligt precies het verschil met de andere burchten. Montségur was niet de belangrijkste van de "kathaarse burchten", het was de enige. Bij de anderen ging het veelal om heren met uitgesproken kathaarse sympathieën die onderdak en bescherming boden aan de ketters.

Alleen Montségur was een échte kathaarse burcht. Daarvoor was de ligging uitstekend gekozen. De burcht is vanop kilometers afstand zichtbaar, een baken voor pelgrims en een hart onder de riem voor de verdrukte gelovigen tijdens de moeilijke jaren.

Bovendien gold de plaats als onneembaar. Nu zijn er wel meer steden en vestingen die als onneembaar golden binnen de kortste keren gevallen. Maar het feit dat Montségur is kunnen blijven functioneren tot 1244, terwijl het dan al dertig jaar midden in vijandelijk gebied lag is toch wel veelzeggend..

Je hebt voor het vertrek een mooi uitzicht op de rots en je kan je een goed idee vormen van wat je te wachten staat: een steile klim over een slecht pad. Wees dus voorzichtig en wijk niet af van het pad. Hoewel de burcht op 1.215 m hoogte ligt, moet je vanaf de weg, waar je de wagen hebt achtergelaten, slechts zo'n 150 m overbruggen, als dat een troost kan zijn.

Aanvankelijk loopt het pad, tamelijk vlak, tussen weiden. Hier situeert zich het "Camp das Cramatch" (het "veld der verbranden"). Men vermoedt dat hier op die verschrikkelijke 16 maart 1244 de brandstapel werd opgericht waar meer dan 200 parfaits de dood vonden (al is de plaats helemaal niet zeker). Ter herdenking werd door de "Société du Souvenir et des Etudes Cathares" een monument opgericht, iets hoger op het pad. Het is een eenvoudige steen met de vermelding: "Als Cathars, als martirs del pur amor crestian - 16 mars 1244" ("Aan de katharen, aan de martelaars van de zuivere christelijke liefde - 16 maart 1244").

Vanaf dit monument begint de eigenlijke klim naar boven. Het pad volgt in grote lijnen de oorspronkelijke middeleeuwse toegangsweg. Deze (zuid-westelijke) zijde is immers, geloof het of niet, de minst steile van de bergkam. Hou dit goed voor ogen want als je deze weg al moeilijk vindt, begin dan alstublieft niet te experimenteren met de andere, hoe gemakkelijk die ook mogen lijken. Die zijn enkel geschikt voor ervaren bergwandelaars, en sommige zelfs voor regelrechte bergbeklimmers en alpinisten.

Aanvankelijk loop je nog over een aardeweg maar later krijg je de ruwe rots onder de voeten. Hoewel het een natuurlijk pad lijkt, is dat toch niet helemaal zo. Als je goed kijkt zie je dat eraan gewerkt werd. Op sommige plaatsen werden treden uitgehakt in de rots, op andere werden ondersteuningsmuurtjes gebouwd. Veel heeft te maken met het feit dat men met paarden de vesting moest kunnen bereiken want, hoe ongelooflijk het ook klinkt, er waren paarden op Montségur!

Onderweg (bijna boven) is er een gedenkplaat aangebracht voor de schrijver Maurice Magre, die enkele boeken aan Montségur wijdde. Vlakbij en helemaal door het struikgewas overwoekerd, liggen de restanten van een vierkant bouwwerkje, een uitkijkpost of een vooruitgeschoven verdedigingspost.

Wanneer je eindelijk, uithijgend, boven komt moet je nog een paar stevige houten trappen op alvorens je de burcht kan betreden. Dat is de "schuld" van de archeologen die hier de laatste jaren flink te keer zijn gegaan. Twintig jaar geleden lag de drempel maar 1 meter boven de begane grond.

Dat is wat nog rest van Montségur. Maar is dit nu echt de kathaarse burcht? Het bolwerk dat 10 maanden stand hield tegen het Franse leger?

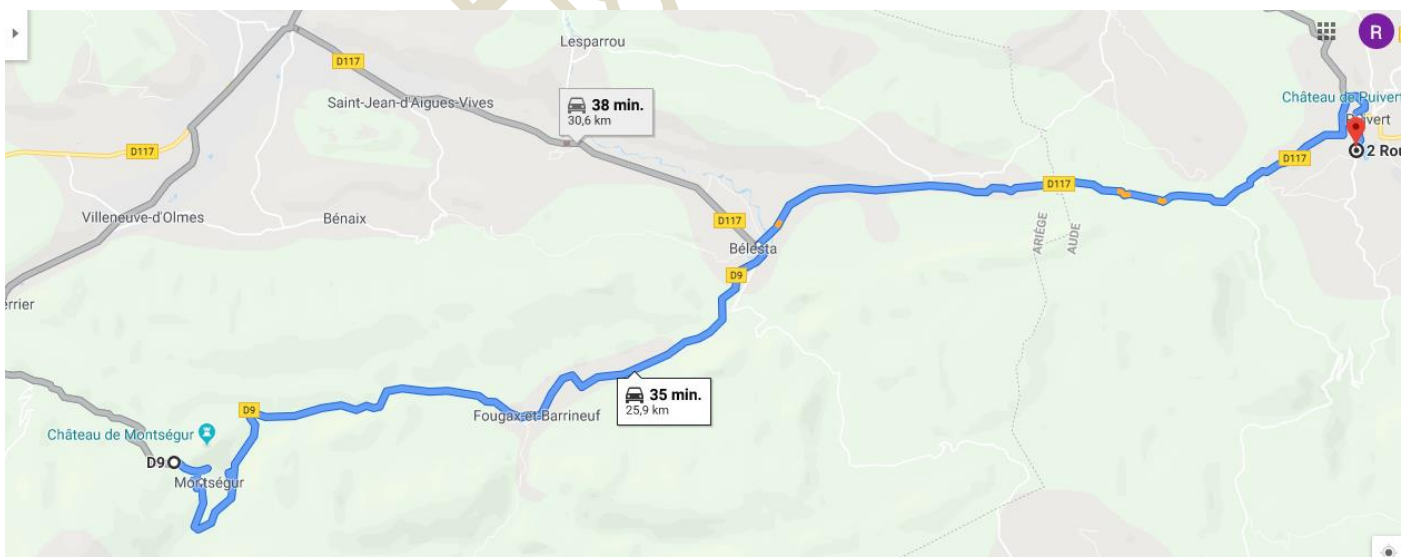
Wel, nee... Volgens de voorschriften van de Inquisitie werden ketterse woningen met de grond gelijk gemaakt en dat was hier niet anders. Wat je hier ziet zijn de overblijfselen van een garnizoensplaats, gebouwd door de heren de Lévis, in opdracht van de Franse koning, aan het einde van de 13de of begin van de 14de eeuw...

Wil je nog échte overblijfselen van de kathaarse nederzetting zien, loop dan door de noordelijke poort de burcht terug uit en ga linksaf. Daar zie je nog de kunstmatig aangelegde terrassen waar houten woningen op stonden.

In dit "kathaars dorp" hebben archeologen een groot aantal voorwerpen gevonden die je in het museum kan zien. Dat zijn de resten van het "echte" Montségur!

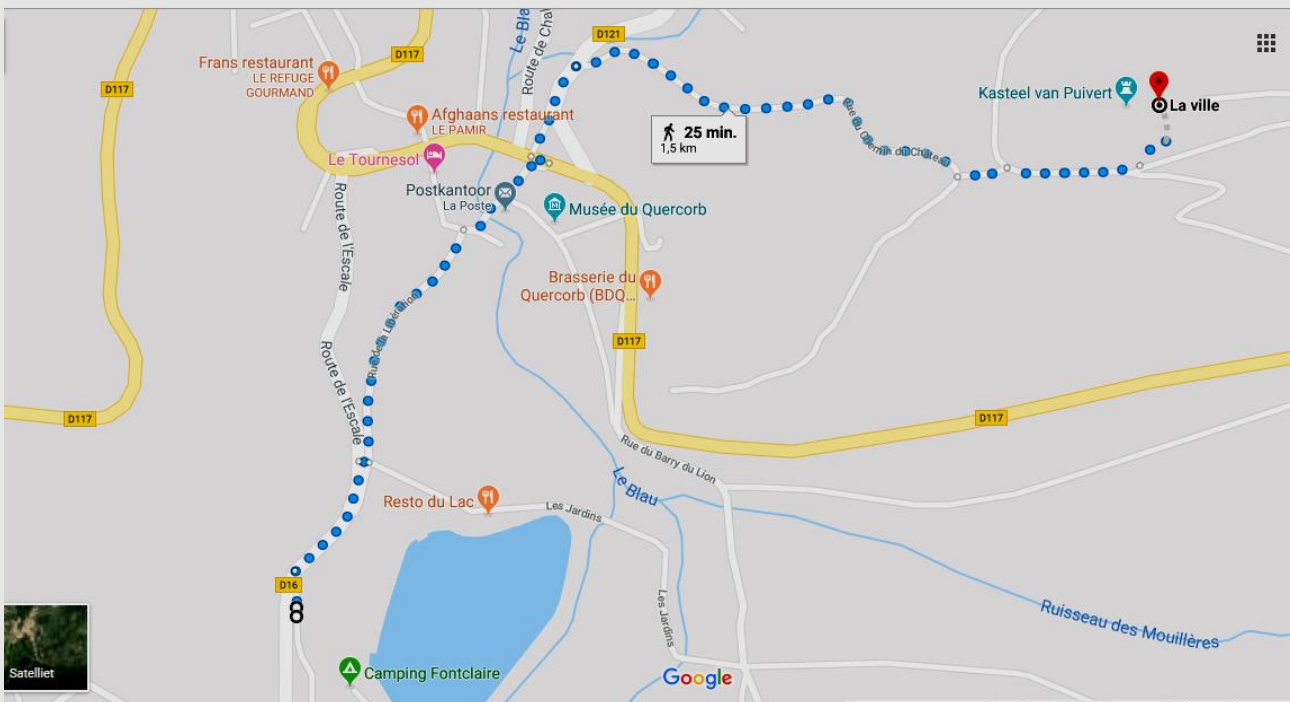
Van in **Montsegur** gaat het naar **Puivert**

26 km.. Alleen ..is de weg na Montsegur dorp afgesloten, en moeten we een hele omweg maken

Camping De Fontclaire** *Camping Ouvert du 28 Avril au 15 Septembre*
Route de L'Escale Campsadourny **GPS : 42.916106, 2.044102**
11230 PUIVERT

*Le Camping de Puivert dispose de 58 emplacements spacieux Ombragés ou semi-ombragés. Situés en bordure du lac et face au château. Idéal pour tentes, caravanes et camping-car. Bloc sanitaire récent, espace bébé. Aire de service pour camping-cars.
Ouverture de l'accueil : 8h à 20h*

Beneden het kasteel bevond zich een meer dat in 1279 in de aarde verdween. Er is inmiddels een nieuw kunstmatig meer aangelegd. De huidige ruïnes dateren uit ongeveer de 13de en 14de eeuw.

Van het toenmalige kasteel staat niet veel meer overeind. In 1210 door Simon de Montfort ingenomen. De donjon kan worden bezichtigd.

Het kasteel van Puivert

Officiële website www.chateau-de-puivert.com

De tous les édifices castraux de la première moitié du XIVe siècle, le château de Puivert, dans l'arrière pays audois dénommé le Quercorb, apparaît assurément comme l'un des mieux conservés.

Volgens ons dus zeker niet..

En Propriete prive mag dan wel zijn,.. van "habité" is er geen spoor te bekennen.. Evenmin als van " l'un des mieux conservés".. Als je dit overslaat, mis je niet veel..

Puivert >Quillan > Axat > Puillaurens > St Paul de Fenouillet >Peyrepertuse

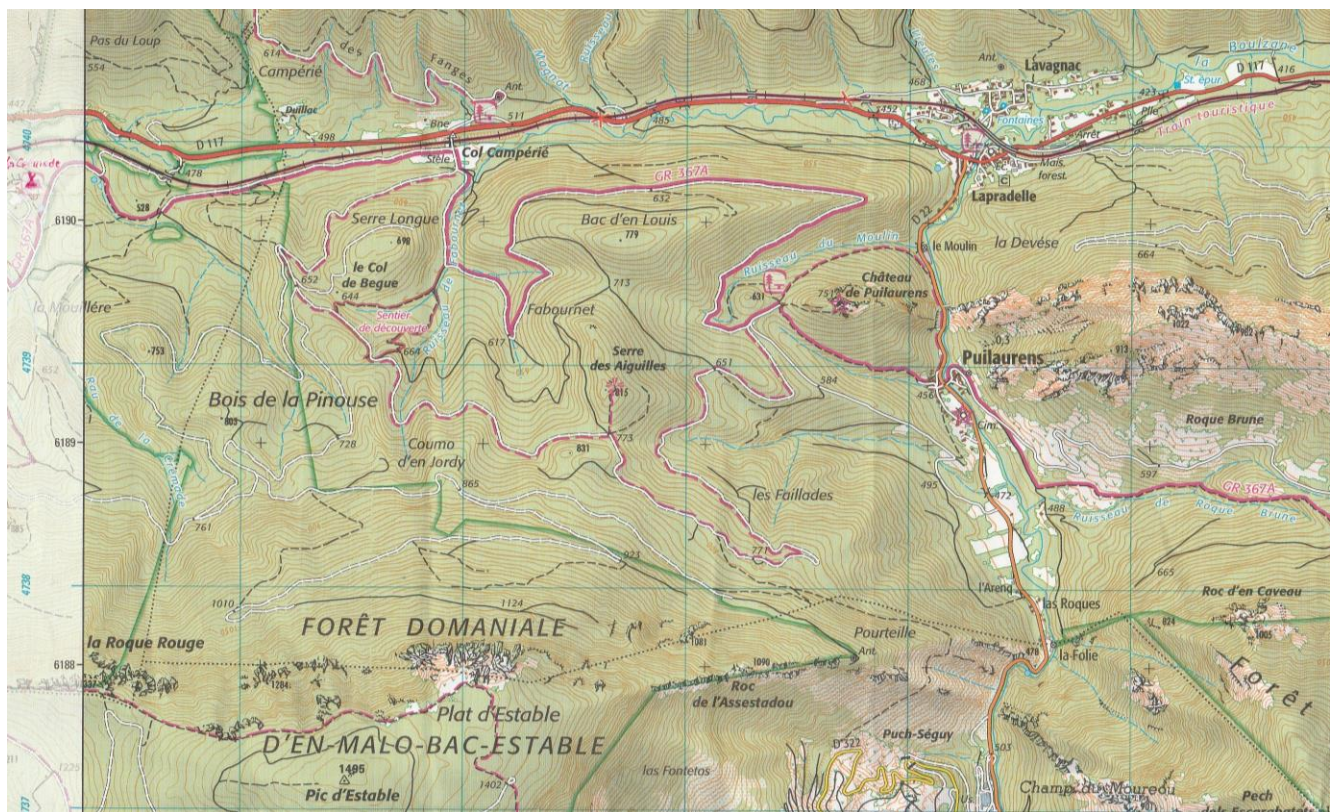

Daarna gaat het verder naar **Camping Municipal La Crémade GPS : 42.807982, 2.253997**

ROUTE DE PERPIGNAN 11140 AXAT

A proximité de la haute montagne, de l'Espagne, des vignobles audois et catalan et de la côte méditerranéenne, le Camping La Crémade, de part sa situation géographique vous permettra de donner libre court à vos envies : mer, montagne, découverte du patrimoine (châteaux cathares, cité de Carcassonne...), activité de pleine nature (randonnées pédestres et équestres, sport d'eau vive, pêche à la ligne...), ou tout simplement, de profiter des charmes naturels et authentiques de la Haute Vallée du fleuve Aude et du piedmont pyrénéen.

Wij kwamen echt naar hier enkel om een fikse wandeling te kunnen maken...

Op aanraden van de nieuwe campinguitbaters, kozen we uiteindelijk voor een tocht naar het kasteel van Puillaurens..2 vliegen dus in een slag..

De wandeling noemt officieel “La Serre des Aiguilles” en vraagt zowat 3 uur, en 11,5 km.. maar als je van op de camping vertrekt, komt er zowat 2 keer 2 km bij, dus een uurtje minstens extra.. Daarbij nog de tijd voor een bezoek aan de ruïne.; en het is zowat 6 uur later voor we terug zijn op de camping.. mooie rustige brede “bosweg”.. dat wel..

Château de Puilaurens

Château de Puilaurens (ook wel geschreven Puylaurens) wordt voor het eerst genoemd in het begin van de XIIIe eeuw.

Gelegen op een rotskam, hoog boven de vallei van de Boulzane, was het kasteel van Puilaurens gedurende meer dan vier eeuwen de meest zuidelijk gelegen fortificatie van Frankrijk. Het kasteel Puilaurens (Occitaans: lo Castèl de Puèg-Laurenç) is gebouwd in de elfde eeuw na Christus, en behoorde toe aan de Abdij van Saint-Michel de Cuxa. In het jaar 1162 na Christus werd het kasteel overgedragen aan de koning van Aragon. Tijdens de kruistocht tegen de Katharen bood dit kasteel bescherming aan vele Katharen. Na de val van Montségur, zouden er naar verluid vele Katharen naar dit kasteel zijn gevlucht. Na een korte belegering werd het kasteel Puilaurens in het jaar 1255 na Christus overgedragen aan de kruisvaarders.

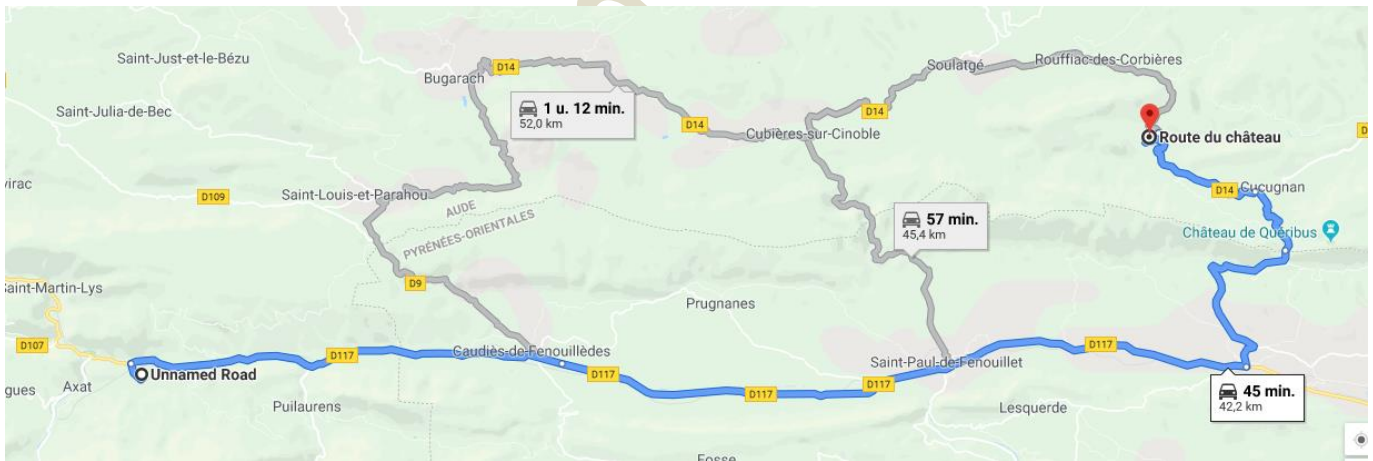
Anders dan bij andere kastelen hebben hier geen zware gevechten plaatsgevonden. Nadat het kasteel was overgedragen aan de Fransen, namen enkele sergeanten intrek in het kasteel. Het kasteel Puilaurens was namelijk van grote strategische waarde, doordat het dicht bij de grens met Spanje lag. Door het Verdrag van de Pyreneeën kwam er een einde aan de oorlog tussen Frankrijk en Spanje. Bovendien werd overeengekomen dat de grens met Spanje een stuk zuidelijker zou komen te liggen. Hierdoor verloor dit kasteel haar strategische waarde..

Vandaag de dag is Puilaurens een leuk kasteel om te bezoeken. Evenals bij andere kastelen van de Katharen, moeten bezoekers een steile wandeling afleggen om het kasteel te bereiken. Vergeet dus niet om goede, stevige wandelschoenen aan te doen. Bovendien kan het hier in de zomer erg warm zijn in de volle zon, waardoor een flesje water absoluut geen overbodige luxe is. Na de stevige klim kunt u zich echter vergapen aan dit prachtige kasteel. Doordat de buitenmuren de tand des tijds grotendeels hebben doorstaan, krijgt u tijdens uw bezoek een goede indruk van hoe het kasteel er in haar hoogtijdagen uit moet hebben gezien. Tot slot kunt u ook nog genieten van het prachtige uitzicht vanuit het kasteel. Dit fenomenale uitzicht staat garant voor prachtige foto's. Een bezoekje aan kasteel Puilaurens is absoluut aan te bevelen!

Hierna gaat het verder naar Peyrepertuse. St Paul de Fenouillet dachten we halt te houden voor een ritje met de “rode trein”.. maar ze rijden maar mondjesmaat in dit kalme seizoen, en voor een tocht naar de gorges du Galamus moeten we blijkbaar toch wat beter getraind zijn.. We moeten er wel langs om in Peyrepertuse te komen... Wel langs Maury rijden..langs daar is de weg net iets breder.. Zo komen we ook al langs Queribus.. en merken dat er nauwelijks parking is langs deze weg.(en intussen al een beetje “kastelenmoe..) Derhalve gaat het rechtstreeks naar Duilhac sous Peyrepertuse...

Kasteel van Peyrepertuse

Contactgegevens:
Aire Municipale
Rue des 4 Vents, 11350 Duilhac
sous Peyrepertuse, Languedoc
Roussillon [11-30-34-48-66] /
Frankrijk
Tel.: +33468454055
Vandaag geopend
GPS:
N 42.86187, E 2.56554

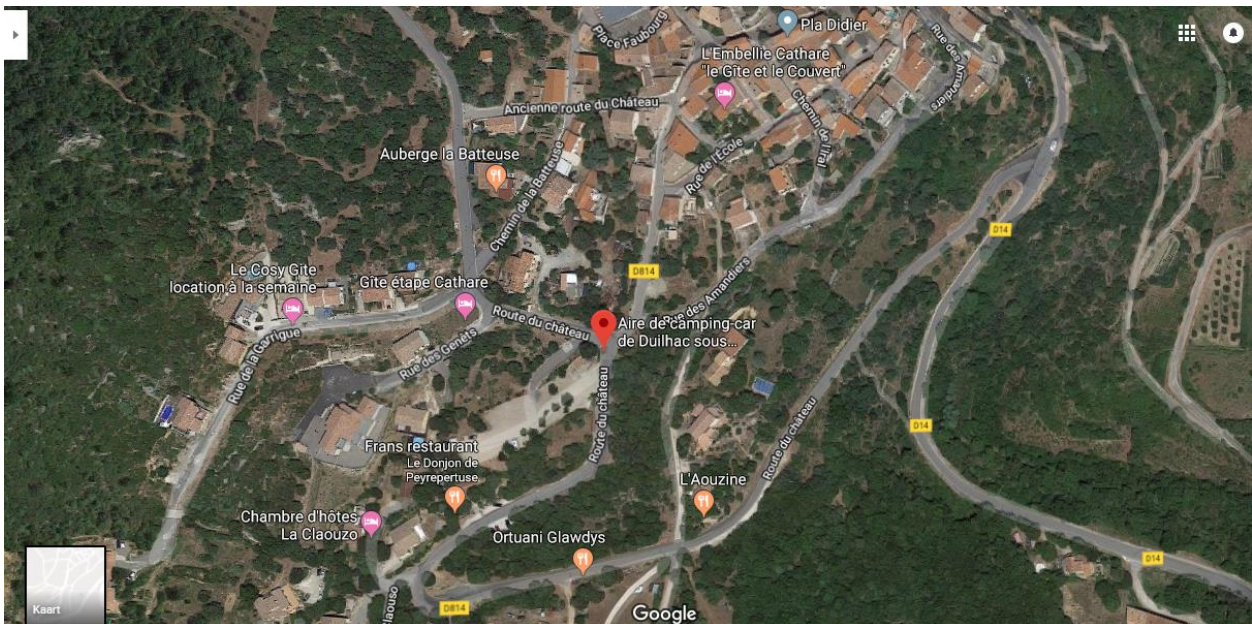
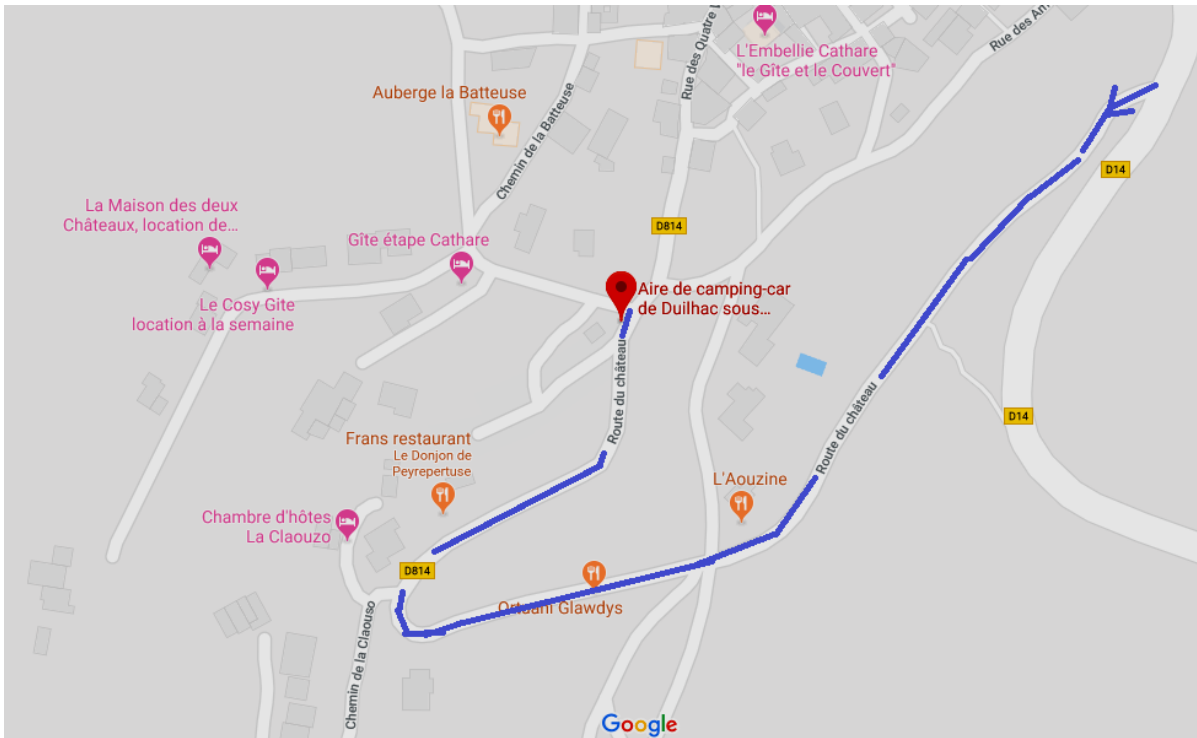

GPS: N 42.86187, E 2.56554

let op: NIET aanrijden via het dorp [heel erg smal], maar volg D14/D814 - volg borden naar Peyrepertuse - mooie, rustige plaats aan het begin van het dorp - winkels en restaurant in de buurt - mooi uitzicht op het 'Katharenkasteel' Peyrepertuse, dit is met camper te bereiken tot aan de voet, daarna ca 20 minuten wandelen over veilig pad, wel entree [<http://www.chateau-peyrepertuse.com>] Je kan tot aan de "billeterie" rijden, behalve in juli en augustus.. en als je niet langer dan 7 meter bent.. Er zijn ook nog een paar mogelijke stopplaatsen (geen overnachting..) onderweg naar de ingang..

De cp (mix parking !) in het dorp beneden, heeft goede faciliteiten (water, toiletten, en sani). Het was bijna vol toen we aankwamen, dus best om hier vroeg te geraken, of na 18 uur, als de dagjestoeristen met personenwagens weg zijn... Ideaal om de ruïne te bezoeken. Houd rekening mee dat het een klim is voor gevorderden, als je via de "sentier" gaat..Die heeft wel regelmatig schaduw, maar zeker de 2de helft van het pad is zeer moeilijk door de schuivende kiezels..Via de rijweg is het langer, maar best te doen, maar loop je wel de hele tijd in de zon...

Duilhac-sous-Peyrepertuse

Het dorp ligt vlak onder een van de mooiste Katharen kastelen: Chateau de Peyrepertuse

In het bergrelief van de Hautes Corbières, steekt Peyrepertuse op zo'n 800 m hoogte uit boven de garrigues (struikgewas, met heel veel buxus.. momenteel leeggevreten door de buxusmot. Benieuwd of dit zich nog gaat kunnen herstellen..). Van de kasteelwallen kijkt u uit op het nabijgelegen Katharen kasteel van Quéribus, dat 5 km verder ligt.

Het kasteel van **Peyrepertuse**: één van de mooiste voorbeelden van vestingbouw in de Corbières met een hoogte van bijna 800 meter. Deze burcht bestaat uit twee verschillende kastelen die haast niet onderscheiden kunnen worden van de rotskam. Neem zeker even de tijd om het panorama te bewonderen... en met een beetje geluk zie je zelfs de Middellandse Zee

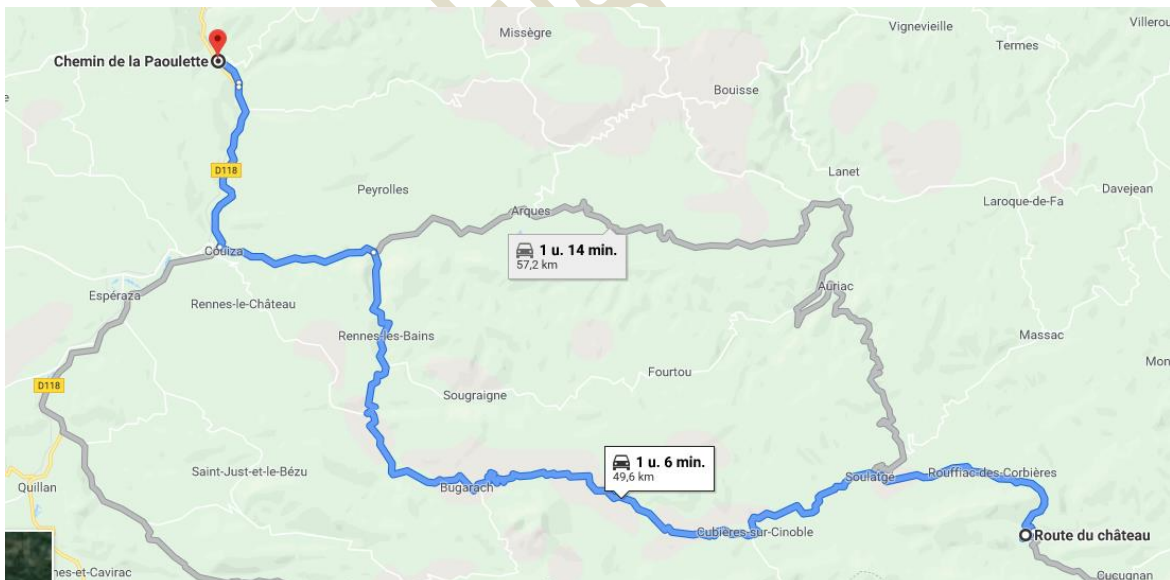
Ne pas oublier

Dit is zowat de best bewaarde ruine dat we al gezien hebben, en immens groot.. De klim er naartoe heeft flink wat zweet gekost... maar was de moeite waard.

De resten van Queribus gaan we overslaan..Twee dagen na elkaar zo'n inspanning vereist een beetje "platte rust"..We rijden eerst door voor een bezoek aan **Abbaye d'Alet-les-Bains**

*Notre camping familial de 37 emplacements, se trouve au pied des murs de la cité médiévale d'Alet au bord de l'Aude. Il y règne une ambiance calme et conviviale où il fait bon se reposer après les visites des sites touristiques de la région.
Accueil pour caravanes, camping-cars et tentes toute l'année, sur des emplacements en dur ou recouverts d'herbe, tous équipés de bornes électriques.*

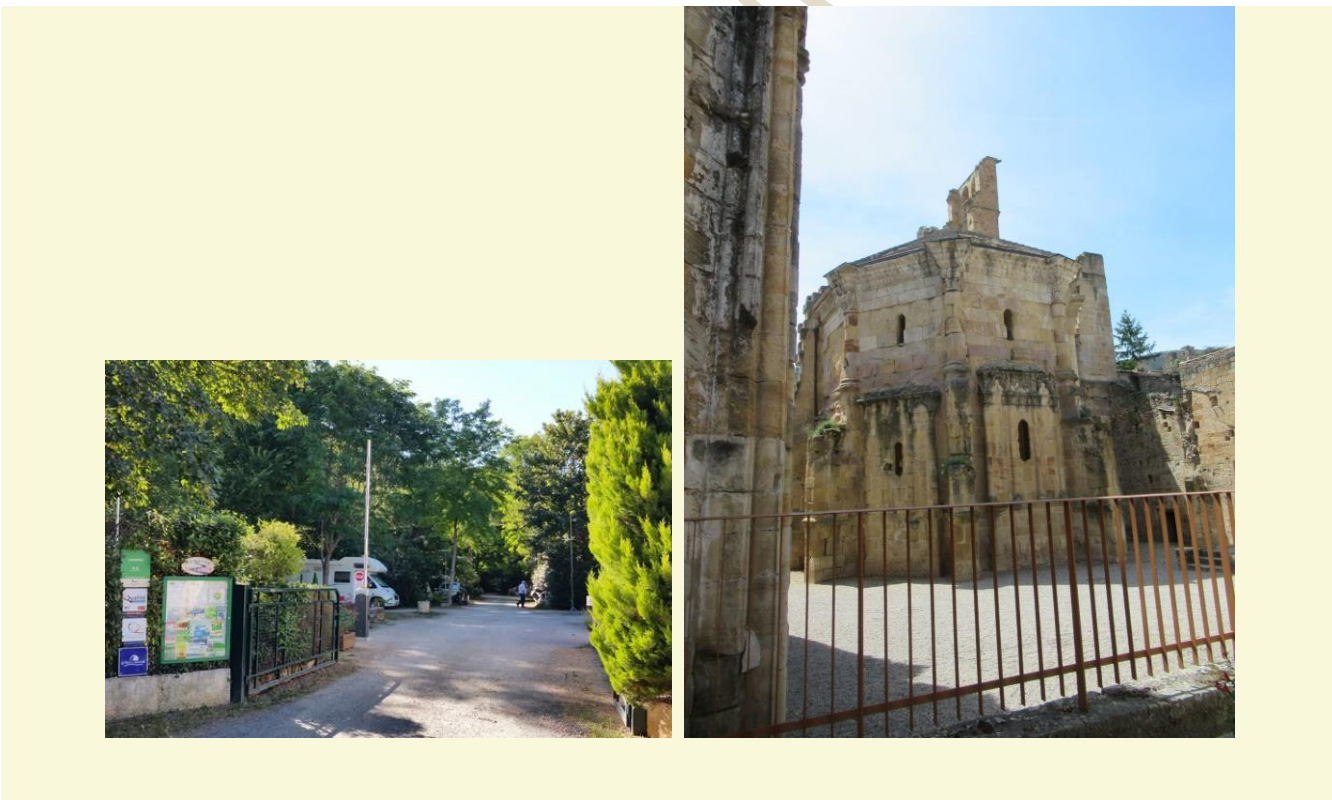
Réception - Buvette - Pizzeria

Ouvert toute l'année (02/01 au 23/12) GPS coördinaten: 42.99523 / 2.25443

VAL D'ALETH - 14 avenue Nicolas Pavillon - 11580 ALET-LES-BAINS

...de "calme" en "se reposer".. de baan loopt net aan de overzijde van de rivier.. dus behoorlijk wat last van het verkeer..Mooie staanplaatsen, dat wel, vlakbij de abdij.. maar (weeral) geen loosmogelijkheid...

De pizzeria is enkel in "hoogseizoen"..en we zullen dus eens in het dorp moeten kijken voor een eetgelegenheid..

Na de middag willen we de abdij (resten) gaan bezoeken.. maar..

Abbaye Sainte-Marie d'Alet (beter bekend als de abdij van Alet les Bains), ligt tussen de rivier de Aude en de Pyreneeën in het hart van het land van de Katharen.

De abdij wordt door sommigen gezien als de mooiste ruïne in Frankrijk.

In de omgeving met zijn bergachtige omgeving, is de ruïne van de abdij gekenmerkt door warme kleuren die door de zon extra versterkt worden.

Van de oorspronkelijke abdij, zijn de restanten van twee torens nog te zien, St. Leine koor is goed bewaard gebleven. De pijler kapitelen zijn rijk versierd met planten en geometrische patronen. In het noorden van de kerk is de romaanse kapittelzaal, met interessante motieven op de kapitelen...

De abdij is opgericht rond 813 na Christus en gewijd aan de Maagd Maria, de monniken van de abdij beleden de benedictijnse regel. De abdij werd beschadigd door de aanvallen van de graaf van Carcassonne in de 11e eeuw, maar overleefde tijdens de duur van de Kruistochten, die vele pelgrims trok. Restauratie en verdere opbouw werden uitgevoerd eind 12e eeuw, waaronder de toevoeging van defensieve muren en loopgraven in 1197.

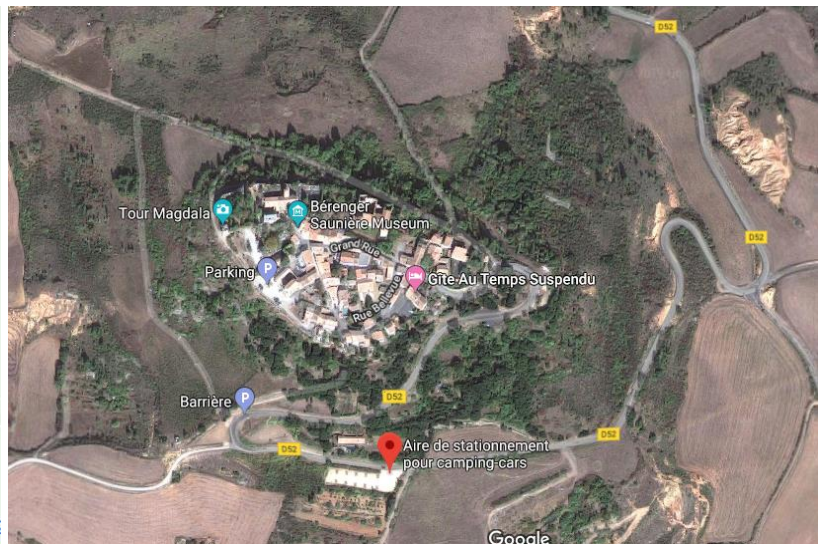
In 1318, werd de abdij een kathedraal. Een gotische koor werd toegevoegd. In 1577 werd de abdij verwoest door de protestanten tijdens de godsdienstoorlogen. Het was nooit volledig herbouwd, en wat overbleef van de abdij werd verder verwoest in 1792...

Andere attracties van de stad Alet-les-Bains zijn een natuurlijke spa en de middeleeuwse huizen, waaronder een waar Nostradamus zou hebben geleefd

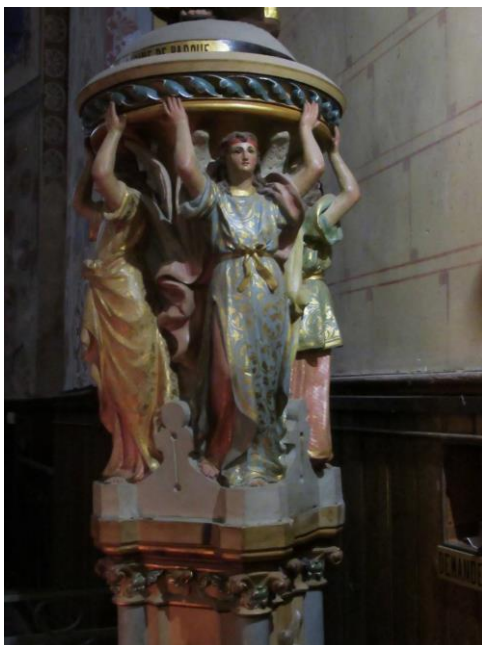
Gelukkig zijn er nog wat fotogenieke gevels.. want ook restaurants zijn er niet te vinden..

Rennes-Le-Château werd ons volgende doel. Dit is een klein dorpje boven op een berg, vooral bekend van de restauratie door dorpspriester Bérenger Saunière in de late jaren van de negentiende eeuw... De inspiratiebron voor Dan Brown z'n bestseller.. De Da Vinci Code...

Let op: niet helemaal naar boven rijden : Pour les camping-cars un parking gratuit en bas du village (sans service) GPS: 42.925716, 2.263874

Vanaf Couiza voert een kleine bochtige weg ons regelrecht in het hol van de leeuw, of tenminste, dat is wat men ons wil laten geloven. Het dorp heeft er alleszins een eigenaardig record op na gehouden, er zijn meer boeken over verschenen dan er mensen wonen; Rennes-le-Château, gelegen op een heuveltop in het midden van de Languedoc. Op het eerste zicht, een dorp zoals er dertien in een dozijn zijn, ware het niet dat er een sensationeel mysterie rond hangt. Verhalen van moord, intrige en het mogelijk verband van een geheime bloedlijn met Christus hebben Dan Brown deels geïnspireerd om zijn 'Da Vinci Code' te schrijven. Jaarlijks komen hier meer dan honderdduizend bezoekers hun gelijk bewijzen. Sommige met de hoop om de puzzel zelf op te lossen, anderen, zoals wij, om gewoon de sfeer op te snuiven. Het opschrift boven de toegangspoort van de Magdalenakerk laten het ergste vermoeden; 'Terribilis Est Locus Iste'. 'Deze plek is verschrikkelijk'. Nogal een krasse uitspraak boven het Godshuis. Wat verdoemd nemen we enkele schuchtere stappen voorwaarts, en vallen van de ene verbazing in de andere. In het portaal worden we verwelkomd door een beeldhouwwerk in de vorm van een geknielde duivel (Asmodeus) met een wijwatervat tussen de hoorns... De kleine, sfeervolle, door priester Saunière zelf ingerichte kerk, bulkt van de raadsels en ook op z'n minst gezegd abnormale

schilderijen en beeldhouwwerken. Historici, 'believers' en criticasters hebben er al duizenden bladzijden over geschreven en het moet gezegd, nog nooit zag ik zo'n kerk. Met de nodige documentatie kan je hier makkelijk enkele uren doorbrengen om elke verwijzing en elke beeltenis na te kijken. De Magdalenatoren en de villa Bethania zijn tevens het bezoeken waard. Er zijn prachtige lichtkoepels en glasramen in aangebracht. In andere tijden kon de priester zeker z'n mannetje gestaan hebben als binnenhuisarchitect.

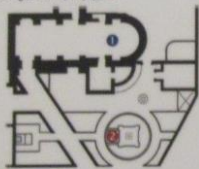

LA DALLE DES CHEVALIERS

Dalle en grès sculpté trouvée par l'abbé Saunière au pied du maître-autel. Elle se compose de deux panneaux délimités par des colonnes torsadées soutenant des arcades perle. Il s'agirait soit d'une pierre tombale (H. Guy, 1927), soit d'un élément de chancel (B. Lescure, 1978), soit d'un panneau de sarcophage (P. Saussez, 2004). La facture est carolingienne (VIIIe ou IXe siècle).

CHRONOLOGIE

1887-1891 En remplaçant le maître-autel (1887) ou la chaire (1891), l'abbé Saunière dit avoir dégagé une dalle posée face sculptée contre terre. Il la réutilise comme marche-pied pour le Calvaire érigé dans le jardin (1894).

1905 Elie Tisseyre, de la SESA (Société d'Etudes Scientifiques de l'Aude), date la pierre du Ve siècle. Il note déjà l'usure avancée du décor.

1927 Henri Guy, de la SESA, fait exécuter un relevé de la dalle et la retire du Calvaire. Il la date de 771. L'exposition aux intempéries pendant 33 ans explique l'état de délabrement du vestige.

1955 Pierre Embry transfère la dalle au musée lapidaire de Carcassonne.

1970 La dalle rejoint Rennes-le-Château. Elle est exposée au presbytère (musée).

Elie Tisseyre A la suite d'une excursion à Rennes-le-Château

Reproduction d'une Pierre tombale carolingienne découverte à Rennes-le-Château

Panneau de gauche
Un personnage monte en amazone un cheval qui boit dans une auge.

Panneau de droite
Un cavalier monte un cheval harnaché avec selle et étriers. Il brandit un javelot

Pierre tombale carolingienne (771) trouvée en 1884-5 sous l'autel de l'église romane de Rennes-le-Château, ancienne capitale bien déchue du Comté du Razès.

Actuellement dans le jardin qui précède le cimetière posée à plat où elle s'effrite, couverte de terre et des feuilles, et sert de plate-forme au monument du souvenir.

Détail curieux, la partie sculptée était à l'intérieur, la partie unie à l'extérieur.

Henri Guy,
11, Quai d'Alsace, à Narbonne

Henri Guy, « Reproduction d'une Pierre tombale carolingienne découverte à Rennes-le-Château », *Bulletin de la Société*

In 1885 verwerft het dorp een zonderlinge pastoor: Bérenger Saunière⁽¹⁾. Op enkele jaren tijd laat hij een prachtig domein aanleggen : de Vila Béthanie⁽²⁾, de Tour Magdala⁽³⁾, de serre⁽⁴⁾... Hij laat eveneens de kleine kerk waar Maria Magdalena vereerd wordt, vernieuwen, en dit op een hele originele manier⁽⁵⁻⁶⁻⁷⁻⁸⁾. Hoe heeft hij deze werken kunnen financieren? De raadselachtige pastoor leeft op grote voet, hij geeft fortuinen uit. Er wordt gefluisterd dat hij een schat zou gevonden hebben... In de zestiger jaren proberen schatgravers het geheim van de Abbé Saunière te ontraadselen : honderden boeken worden gepubliceerd, opgravingen gelanceerd. Vooral de kerkdecoratie trekt alle aandacht: de versiering van de kerk zou een code verbergen... Na het kerkje trekt het domein zelf de nieuwsgierigheid van de schatgravers, op zoek naar het kleinste teken, de kleinste indicatie... Heeft de Abbé Saunière een spoor van indicaties achtergelaten, dat leidt tot de ontdekking van een fabuleuze schat? Het blijft een totaal mysterie! In 2003 inspireert de legende een amerikaans auteur, Dan Brown, die meteen een bestseller schrijft, de Da Vinci Code.

Tarifs

Visite libre : 5€/personne, gratuit pour les moins de 10 ans
 3.50 €/personne pour les groupes >10 personnes

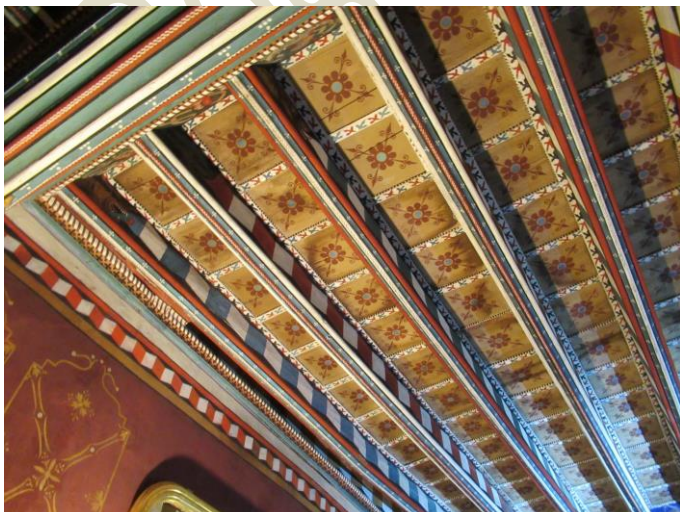
Visite commentée : pour les groupes > 10 personnes - sur réservation
 8€/personne

Temps de visite modulable selon votre demande de 40 mn à 1h30.
 Pour les plus jeunes, demandez le questionnaire « chasse au trésor ».
 Réservation par téléphone ou par courriel au minimum quinze jours avant la visite.

Het is een zeer eigenaardige omgeving.. en er hangt en staat genoeg om een paar dagen je speurzinn te testen.. Jammer genoeg kunnen we buiten niet veel bekijken.. we krijgen nog maar eens wat flinke plensbuien over ons heen..

Abbaye de Saint-Hilaire 11250 SAINT-HILAIRE

De aangegeven Parking (GPS : 43.093676, 2.307698) is niet geschikt voor campers. Beter is op de "busparking" te gaan staan, even verder, rechts, de D51 in..[gps: 43.093939, 2.310303](#) ??

De Benedictijner abdij van Saint-Hilaire staat in de schilderachtige vallei van de Lauquet.

Het herbergt de sarcofaag van de heilige Saturninus, een belangrijk werk van de Meester van Cabestany. Dit was waar de monniken in 1531, 's werelds eerste mousserende wijn uitvonden - Blanquette... Prachtige kloostergang

Deze oude versterkte abdij is opmerkelijk dankzij haar romaanse abdijskerk die uitsteekt op een klooster uit de XIVe eeuw. De abdij werd gesticht op het einde van de VIIIe eeuw en het is tijdens de middeleeuwen dat het dorp evolueert rond deze abdij. Tot aan de XIIIe eeuw geniet de abdij van de bescherming van de graven van Carcassonne. Na de Honderdjarige Oorlog valt het in ruïnes.

Het is ook in deze abdij dat de bekende drank "la Blanquette de Limoux" het daglicht zal zien. In de abdijswoning kan u het magnifieke plafond bewonderen dat in Franse stijl geschilderd werd. De muren van de abdij zijn versierd met schilderijen uit de XIXe eeuw. Deze stellen de wapenschilden van de 55 abten van Saint-Hilaire voor.

U kunt eveneens een ondergrondse kelder bezoeken met oude graansilo's waarin de monniken in 1531 de "blanquette de Limoux" uitvonden.

De sarcofaag (of voormalig altaar) met romaanse sculptuur is erg mooi en gaaf. De uitbeelding van sterven.. de geest die verdwijnt in de gestalte van een kind.

Carcassonne

De camping in Trébes was onze eerste keuze.. maar we staan er voor een gesloten poort.. alles is verlaten en verwilderd.. Intussen staat op de website “SUITE AUX INONDATIONS DU 15 OCTOBRE 2018, LE CAMPING SERA FERME POUR TOUTE LA SAISON 2019.” Het moet er heel erg geweest zijn, horen we later ook in Lagrasse.. waar het water 8 meter hoog gestaan heeft..

